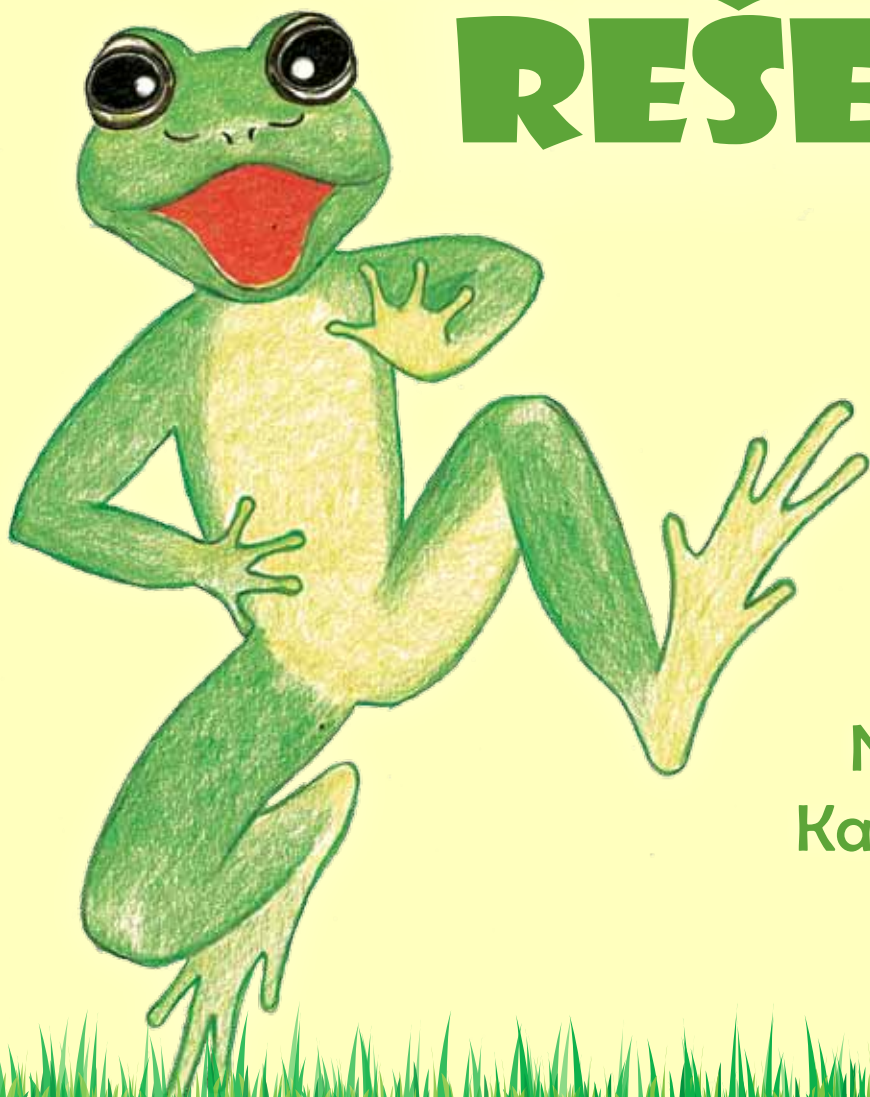

ZRSVN

ŽABICA JE REŠENA!

Nika Hrabar
Karin Gabrovšek

Besedilo: Nika Hrabar
Ilustracije: Karin Gabrovšek
Spremna beseda: Karolina Rebernik
Pregled: Mateja Nose Marolt in sodelavci OE Ljubljana
Lektoriranje: Henrik Ciglič

Izdal: Zavod RS za varstvo narave
Oblikovanje: Aleksandra Anzulović
Tisk: Birografika Bori d.o.o., Ljubljana
Naklada: 1000 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32
087.5

HRABAR, Nika
Žabica je rešena! / besedilo Nika Hrabar ; ilustracije Karin
Gabrovšek. - Ljubljana : Zavod RS za varstvo narave, 2012

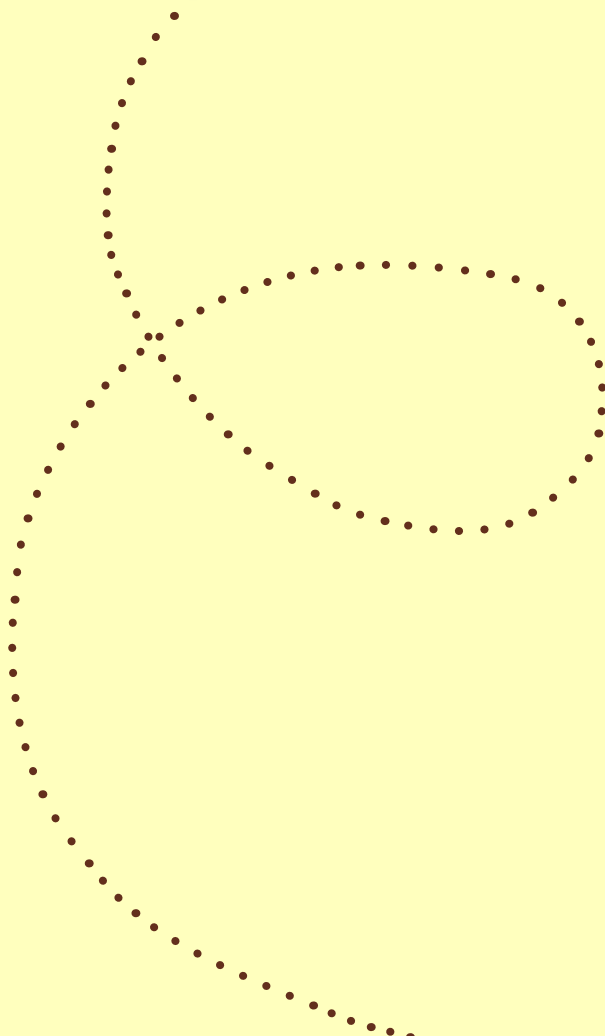
ISBN 978-961-6885-09-6
263156480

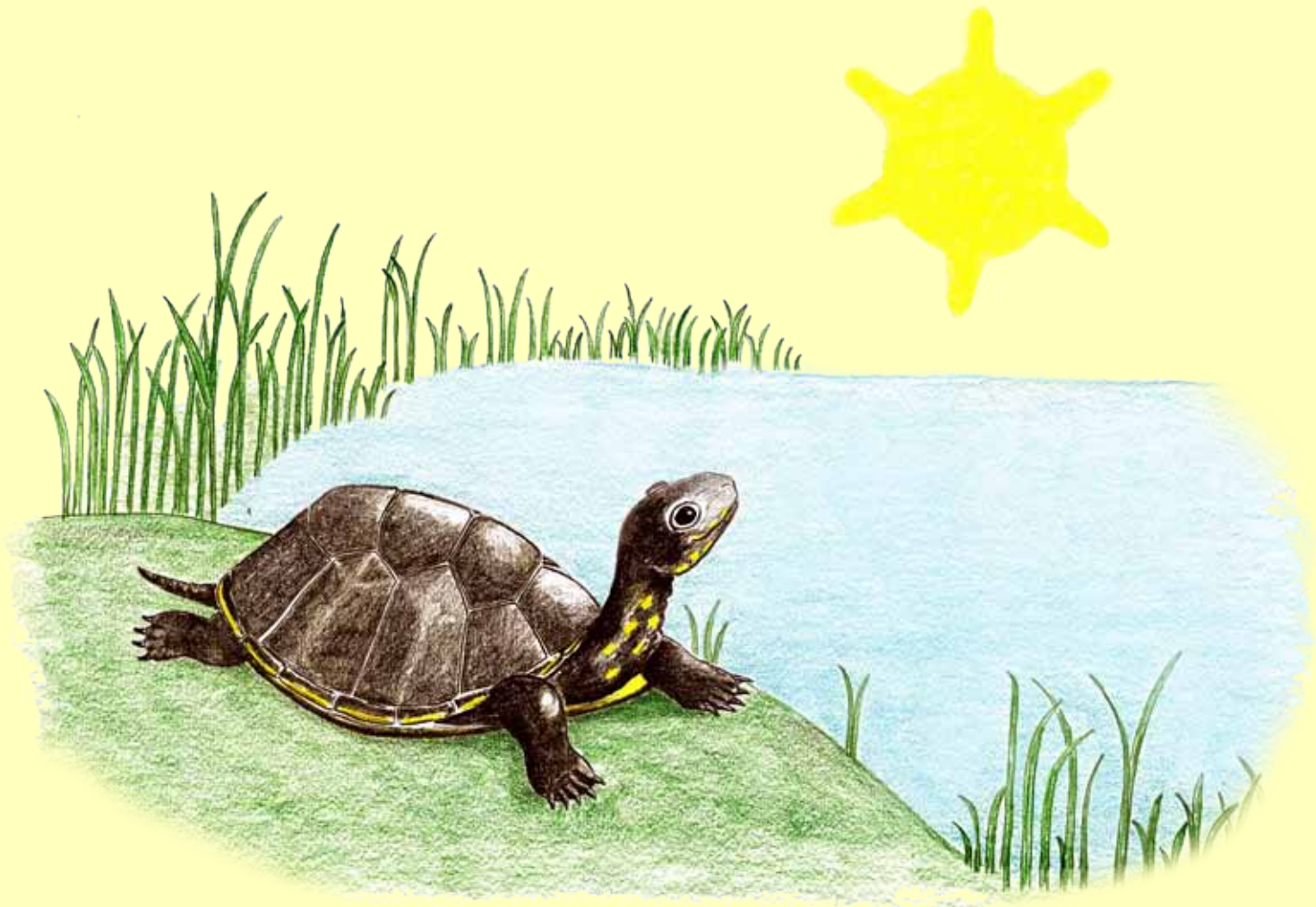
ŽABICA JE REŠENA!

Besedilo: Nika Hrabar
Ilustracije: Karin Gabrovšek

NEKEGA LEPEGA SONČNEGA DNE SI JE ŽELVA NA ROBU MLAKE
GRELA NOŽICE.

NENADOMA JE ZASLIŠALA: »NA POMOČ, NA POMOČ!«
HITRO SE JE ODPRAVILA V SMER, OD KODER JE
PRIHAJAL KLIC NA POMOČ.

KO JE PRIŠLA NA DRUGO STRAN MLAKE, JE ZAGLEDALA
NESREČNO ŽABICO. »PROSIM, POMAGAJ MI, NOGA SE MI JE
ZATAKNILA POD KAMEN«, JE REKLA ŽABICA.

ŽELVA JE NEMUDOMA ODŠLA POISKAT PALICO, DVIGNILA JE
KAMEN IN ŽABICA JE LAHKO SKOČILA.

»HVALA, PRIJATELJICA. KAKO NAJ SE TI ZAHVALIM?«
JE VPRAŠALA ŽABICA. »RADA SEM TI POMAGALA,« ODGOVORI
ŽELVA IN RADOVEDNO VPRAŠA:
»POVEJ, KAKO SE TI JE PRIPETILA TA NESREČA?«

»ZIMO PRESPIM V GOZDU, SKRITA POD LISTJEM. KO PRIDE POMLAD IN SONČEK TOPLO GREJE, SE ODPRAVIM K MLAKI. TAM ŽIVIM VSE DO NASLEDNJE ZIME. TO POMLAD PA SE JE ZAČELO VSE NAROBE,« JE PRIPOVEDOVALA ŽABICA. »VEŠ, MOJA POT DO MLAKE JE VEDNO ENAKA IN RES NE VEM, OD KOD SE JE KAR NENADOMA PRIKAZALA CESTA. PRISEŽEM PRI VSEH PAGLAVCIH, DA CESTE PREJ NI BILO! ŠE NIKOLI MI NI BILO TREBA PREČKATI CESTE, DA BI PRIŠLA DO SVOJE MLAKE. CESTA JE ZAME NEVARNA, SAJ BI ME SKORAJ POVOZIL AVTO,« JE RAZBURJENO RAZLAGALA ŽABICA.

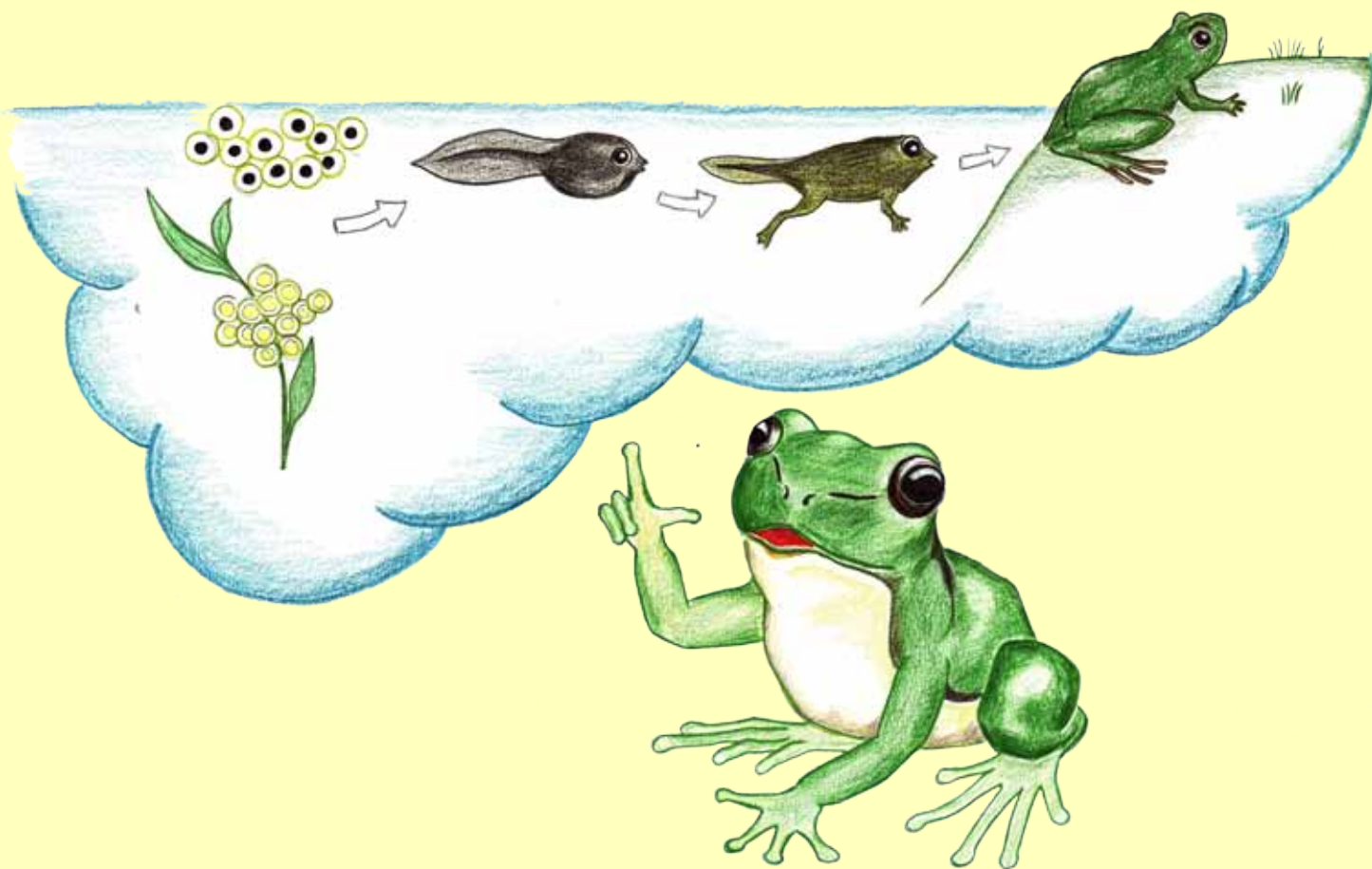
ŽABICA JE NADALJEVALA: »KONČNO SEM PRISKAKLJALA DO
MLAKE, PA SEM NALETELA NA ŠE ENO TEŽAVO. VESELO SE
PRIPRAVIM NA SKOK V MLAKO IN HOP, PADLA SEM NA KUP
KAMENJA NAMESTO V VODO!«

NENADOMA JE IZ GRMOVJA PRILETELA SINIČKA, KI JE SLIŠALA ŽABIČINO ZGODBO. »ČIV, ČIV, JAZ VEM, OD KOD JE PRIŠLO KAMENJE. VIDELA SEM, KAKO JE PRIPELJAL VELIK TOVORNJAK IN STRESEL KAMENJE V MLAKO. ČE SE NE MOTIM, ZADAJ ZA MLAKO GRADIJO NOVO HIŠO«, JE SINIČKA POKAZALA S PERUTJO NA HIŠO, »IN OD TAM VOZIJO KAMENJE.«

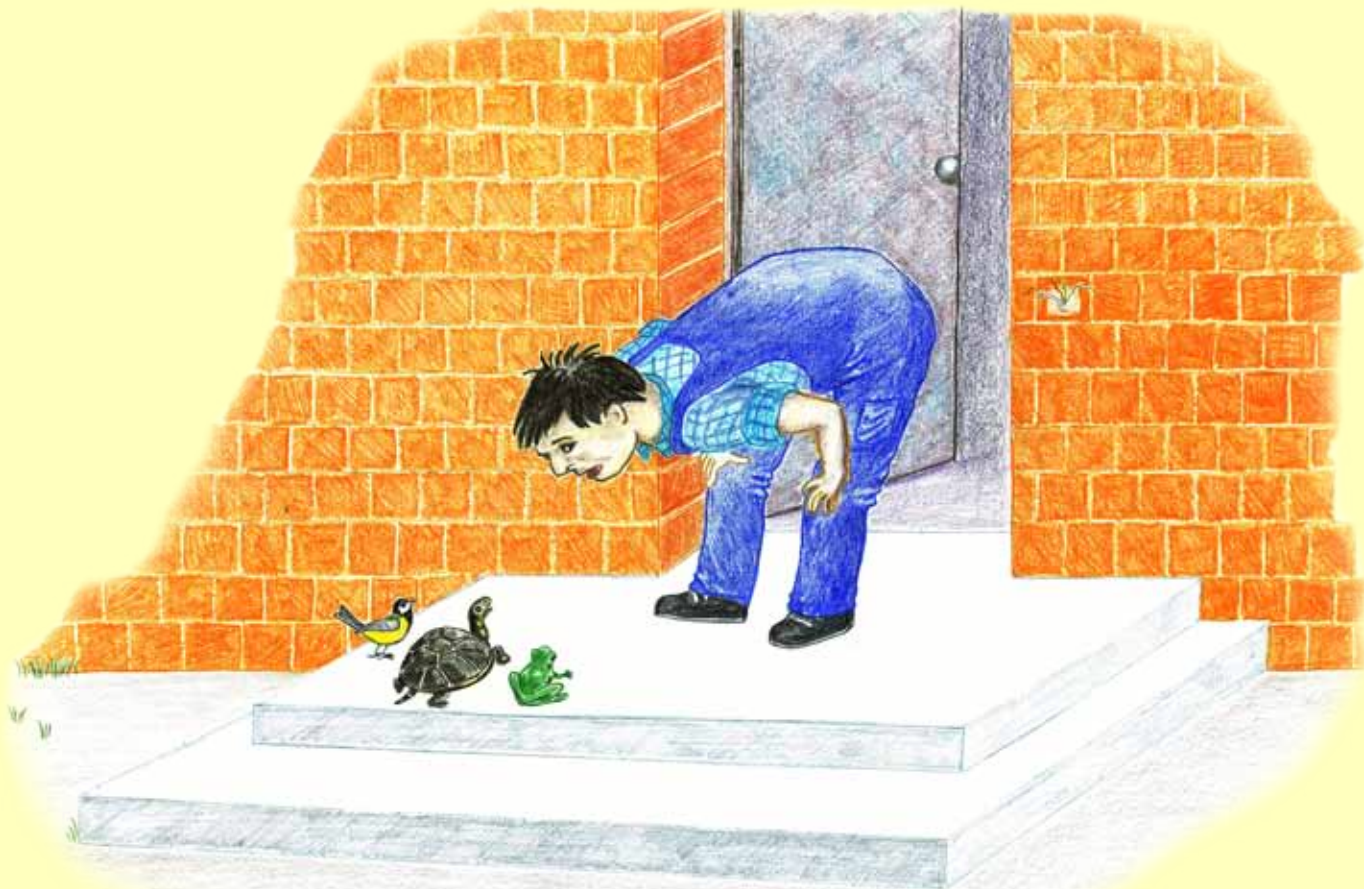
»OJOJ, KJE NAJ SEDAJ ŽIVIM, ČE NE BO VEČ MLAKE?«
JE ZAJOKALA ŽABICA. »PA MOJI OTROČIČKI, KJE BODO
ZRASLI? BREZ VODE SE NE MOREJO RAZVITI IZ JAJČEC V
PAGLAVCE IN NATO V MALE ŽABICE!« ŽELVA JE POSLUŠALA
IN PREDLAGALA: »POJDIMO VSI SKUPAJ RAZISKAT, KDO JE
KRIV ZA TO NESREČO!«

PRED NOVOZGRAJENO HIŠO SO POTRKALI NA VRATA.
ODPRL JIM JE LASTNIK HIŠE IN ZAČUDENO VPRAŠAL:

»POZDRAVLJENI, KAJ PA JE VAS PRINESLO K MENI?«

ŽABICA JE HITELA RAZLAGAT ZGODBO O SVOJI NESREČI.
NA KONCU PA JE VPRAŠALA: »ALI MOGOČE VESTE, KDO JE
ZASUL MOJO MLAKO?«

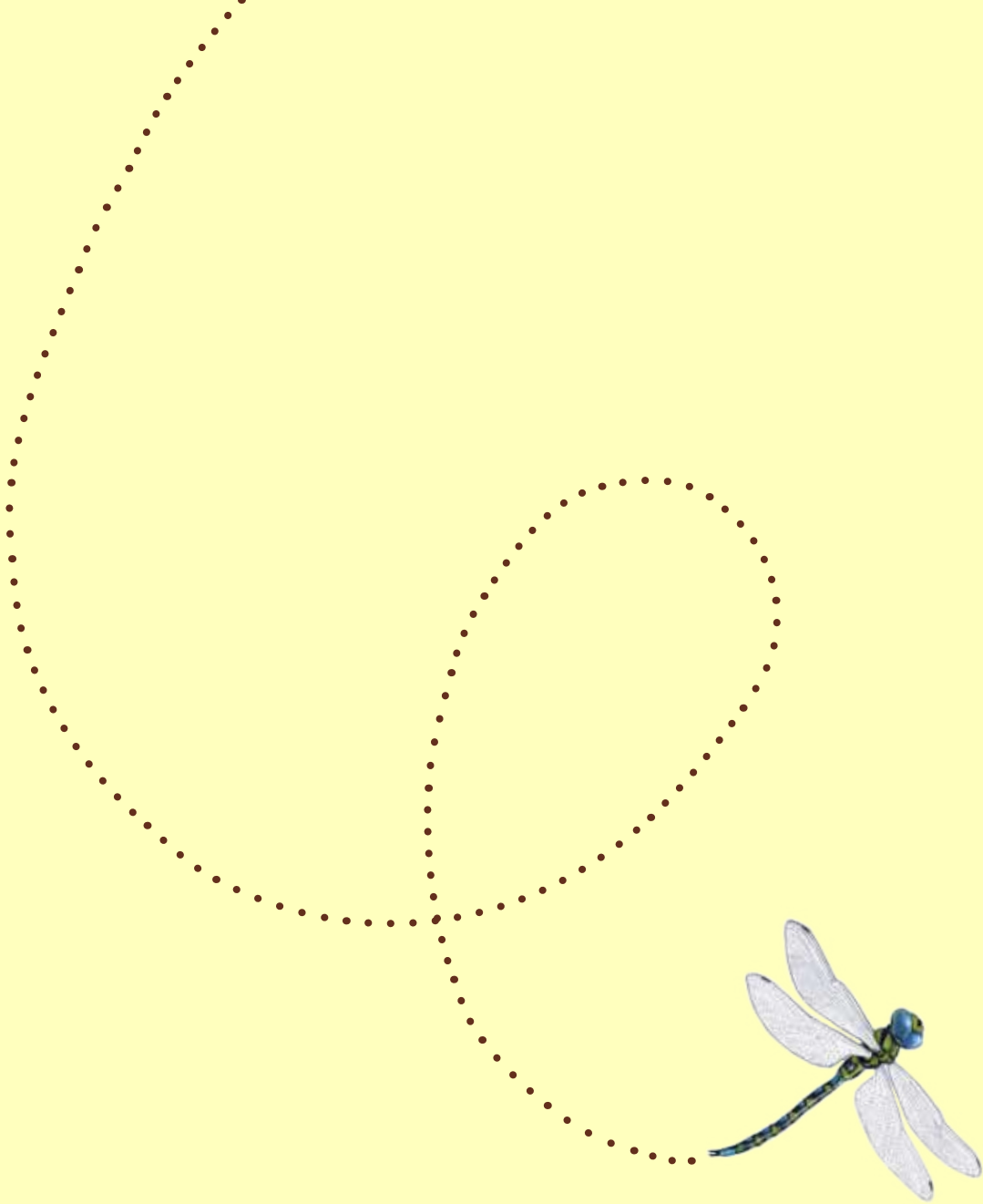

MOŽAKAR JE POSTAL ČISTO RDEČ V LICA IN POVEDAL, DA JE ON STRESEL KAMENJE V MLAKO. »NISEM VEDEL, DA JE ZA VAS ŽABICE MLAKA TAKO POMEMBNA«, JE ŠE PRIPOMNIL. »PA NE SAMO JAZ, TUDI DRUGE ŽIVALI, KAČJI PASTIRJI IN PTICE POTREBUJEJO MLAKO,« JE POJASNILA ŽABICA. »OPROSTI, ŽABICA! ODPELJAL BOM KAMENJE NA ODLAGALIŠČE, KAMOR ODPADKI ZARES SODIJO,« SE JE OPRAVIČIL LASTNIK HIŠE.

LASTNIK HIŠE JE BIL ZADOVOLJEN, DA JE LAHKO POMAGAL
ŽABICI. ŽABICA SE MU JE ZAHVALILA IN VESELO ZAREGALA:
»REGA, REGA, KVAK, KVAK, SPET BOM IMELA SVOJO MLAKO!«
ŽELVA IN SINIČKA PA STA SE POSLOVILI IN ŠE DRUGIM ŽIVALIM
ODŠLI SPOROČIT VESELO NOVICO:
ŽABICA JE REŠENA!

Dvoživke in želva močvirska sklednica so v Sloveniji ogrožene in zavarovane živalske vrste, ki za svoje življenje nujno potrebujejo stoječo vodo.

Brezrepe dvoživke, ki jih pogosto poljudno imenujemo žabe, potrebujejo stoječo vodo za razmnoževanje in prehranjevanje. Zanje je značilna zunanja oploditev, kar pomeni, da poteka v vodi in ne v samičinem telesu. Odloženi skupek jajčec imenujemo mrest. Iz jajčec se izležejo paglavci, ki se po nekaj tednih ali mesecih bivanja v vodi popolnoma spremenijo v male žabice.

Močvirska sklednica je edina slovenska domorodna sladkovodna želva. Živi v stoječih ali počasi tekočih vodah z muljastim dnom in obrežnim rastlinjem. Večino dneva preživi v iskanju hrane in sončenju ob vodi. Prezimi zakopana v zemljo na dnu mlak ali na kopnem.

Z zasipavanjem mokrišč uničujemo življenjsko okolje za živali in rastline, ki so odvisne od vode.

DRAGI STARŠI, VZGOJITELJI IN DRUGI BRALCI !

Zgodba o rešeni žabici na preprost način govori o sožitju narave in človeka.

Ljudje smo del narave in živimo v okolju, ki si ga delimo z živalmi in rastlinami. Marsikdaj ne vemo, da lahko s svojim ravnanjem uničimo košček prostora, ki je pomemben za življenje živali - kot tega ni vedel lastnik hiše, ki v zgodbi zasuje mlako s kamenjem in s tem uniči žabičin dom.

Spoznanje, da smo ljudje odgovorni za obstoj živih bitij, se izoblikuje že v otroštvu in vpliva na odločitve posameznika v njegovem nadaljnjem življenju. Skozi zgodbico otroci spoznavajo, da je narava vrednota, ki smo jo dolžni ohranjati. Ključno vlogo pri podajanju znanja imamo starši in vzgojitelji, zato naj zgodba nagovori tudi vas, da boste v nadaljnjem pogovoru in pri vzgoji spodbujali otroke k pravilnemu ravnanju in skupnemu sožitju ter tako vtisnili spoznanje o pomembnosti narave v njihovo zavest.

Tako ne bo treba reševati žabic, saj bomo že prej pripomogli k boljšemu odnosu do narave. Njihov življenjski prostor bo ostal ohranjen, mi pa bomo zadovoljni, da smo za vse storili dobro in prav.